

Извештај са мобилности ученика и наставника у Италији

Педагог школе Светлана Спасић и наставница Марија Марковић и ученици 6. разреда: Невена Јовановић, Јована Симић, Ђорђе Живановић, Тадија Миловановић, Димитрије Тодоровић и Софија Перић посетили школу „Каролина Бреганте-Александро Волта“ у периоду од 10.3. 2025. до 14.3 априла 2025. године.

Први дан мобилности у Монополију обележио је сусрет са хемијским експериментима у школи домаћина. Након одмора, удисања морског ваздуха, упутили смо се у Полињано возом што је био посебан догађај за наше ученике. Дан се завршио концертом добродошлице. Наиме, свирао је школски оркестар у прелепој сали која је намењена за одржавање приредби, концерата и налази се у средишњем делу школе. Ученици ове школе имају обавезни предмет где уче да свирају један инструмент.

Први дан је оставио бројне утиске, а један од њих је да је школа потпуно сигурна, врата на свим улазима су закључана и нико не може ући споља, а да му помоћник директора или радници који су задужени за то не отворе врата. Пре почетка наставе полицајци регулишу саобраћај и улазак у школу. Постоји и школски аутобус, али скоро све ученике доводе родитељи у школу.

Други дан мобилности почео је шетњом кроз Монополи, са неизоставном причом о овом прелепом граду. Након тога биле су радионице у школи. Ученици су имали прилику да буду у виртуалној соби/учионици и да се друже са роботом. Ове радионице су биле занимљиве, нарочито што су научили да било која област, предмет може и на другачији начин да се научи, виртуално, али сликовито и занимљиво.

Након тога, посетили смо пећину Кастелано. Имали смо прилику да обиђемо импозантну пећину 100 минута и оставила је велики утисак на све. Уз занимљиве приче водича, могли смо само да уживамо у призорима који се не могу дочарати на фотографијама.

Трећи дан мобилности био је делом на мору, а делом на копну. Барком смо пловили и упознавали се са пећинама Полињана. Док је море запљускивало малу барку, уживали смо у прелепим призорима и занимљивим причама које крију пећине. Након тога отишли смо у Алберобело, мали италијански град. Овај град је нестваран, познат по кућицама трули. То су традиционалне камене куће са купастим кровом.

Четврти дан се тешко може описати, јер смо били у граду Матера, који је величанствен. Шетња градом, обилазак града уз занимљиве приче обележиле су овај дан. Матера је један од најстаријих градова, карактеристичан по кућама, које се зову саси, уклесане у стене. Обилазак овог прелепог града дуго ће остати у сећању свих нас.

Последњи дан у Монополију почео је часом јоге, а након тога су ученици 2. разреда певали песме на италијанском и француском језику. Наиме, ова школа има две зграде и у њима наставу имају ученици нижих и вишег разреда, али су у једној згради и вртичке групе деце. Посетили смо ученике нижих разреда и учили да много улажу у учење старних језика. Након тога су ученици имали радионицу у дигиталној учионици са ученицима млађег разреда. Учили смо да нема књига, за рад користе таблет уређаје, а намештај у учионици је прилагођен млађим ученицима. Такав намештај се у нашој држави налази у предшколској установи. Сви ученици су били у плавим униформама што је још више показало њихово јединство.

Из овог предивног града и прелепе италијанске области носимо успомене и осмехе. Ученици су створили чврсте везе са својим друговима, поред свих предности које су имали након овог путовања. Научили су да се знање може стицати и кроз игру и на друге различите начине, кроз експерименте и електронске алате. Ученици су били прави домаћини, а наши ученици су у коферима донели незаборавне тренутке, који се памте читавог живота. Школа домаћин се трудила да нам прикаже све оно што их

карактерише, да нам на прави начин дочара како се живи и учи у њиховом граду. Уочили смо сличности и разлике у школству, неке методе се могу применити и код нас, а за неке би била потребна реформа. Оно што је сигурно деца и наставници су исти свуда на свету, лепе их жеља за сазнањем, љубав према другима и креативност.

Марија Марковић и Светлана Спасић

